

V table-tenisu se zdi, da bodo Ljubljaničani kmalu vodilni v državi. Imajo celo vrsto mladih moči, ki že danes po znanju prav nič ne zaostajajo za starejšimi, po požrtvovalnosti in borbenosti jih pa že daleč posekajo. To bo najbrž pokazal že turnir za državno prvenstvo, ki se bo v kratkem začel.

Sedaj pa še kaj o šahu. O domačem vam nimam kaj dosti povedati, pomemben bo le mojstrski turnir, ki se bo najbrž vršil v Zemunu. Pač pa je mednarodni šahovski svet v mrzličnem pričakovanju.

Cela vrsta močno zasedenih turnirjev se nam obeta, med njimi moskovski v maju, ki se ga bodo udeležili Rusi, Capablanca, Flohr, Lasker itd. Najmočnejši pa bo turnir v Nottinghamu v letošnjem poletju. Kakor vse kaže, se ga bodo udeležili štirje svetovni prvaki: Euve, Aljehin, Capablanca in Lasker, nadalje ostali najresnejši kandidati za svetovno prvenstvo: Flohr, Botvinič, Bogoljubov, Vidmar, Fine, Rzeszewsky, poleg njih pa še ostali velemojstri kakor Spielmann, Lilienthal in Eliskases. To bo borba!

Zakaj se pes in mačka tako sovražita?

Nekoč, pred mnogimi leti, sta živila mož in žena srečno in zadovoljno na deželi. Imela sta pri hiši psa in mačko, katerima se je tudi prav dobro godilo. Nekega dne je prišel k zakoncema tujec, ki je opazil na ženinem prstu star zlat prstan, katerega je hotel na vsak način kupiti in plačati zanj, kolikor bi zahtevala. Žena in mož nista vedela, da je bil to srečnosni prstan in sta se dala pregovoriti. Ko pa je odšel prstan iz hiše, sta doživljala neuspeh za neuspehom; denar jima je kmalu pošel in godilo se jima je vedno slabše in slabše. Že nista imela nič več jesti in tudi mačka in pes sta delila lakoto z njima. Sedaj je bilo starki in njenemu možu jasno, da si morata zopet pridobiti prstan, če hočeta do svoje smrti udobno in brez skrbi živeti. Toda, kako ga dobiti nazaj?

Tudi muca in kužek sta se posvetovala, kako bi prišla do prstana. Pes je kmalu izvohal srečnosno dragocenost in je rekel mački: »Ne daleč odtod v neki samotni hiši je prstan, zaprt v leseni omari. Ujemi miško in ji zaukaži, naj zgloda v omaro luknjico in naj prinese prstan!« Nasvet je mački zelo ugajal, ujela je miško in vsi trije so se napraviti na pot. Prišli so do reke in ker mačka ni znala plavati, je

vzel pes muco na hrbet in srečno preplaval z njo reko.

Kmalu nato so prišli do omenjene hiše; miška je storila, kakor ji je bilo ukazano. Preglodala je omaro in je prišla s prstanom k mački in psu in ga izločila mački, ki ji je zato podarila prostost.

Na povratku je moral pes znova z mačko na hrbtnu plavati preko široke reke. Ko sta bila zopet na suhem, sta hitela, kakor sta mogla, domov, da bi prinesla srečnosni prstan svojima hraniteljima. Okoli hiše je pa bila narejena visoka ograja iz desk, preko katere pes ni mogel priti. Moral je zato teči okoli in okoli, da je prišel do vrat. Mačka pa je splezala čez ograjo in je bila s prstanom v gobčku pred psom pri svojem gospodarju. Tedaj je mož rekel ženi: »Poglej žena, mačka je vendar najbolj zvesta živalca! Pomagala nama je spet do sreče. Nikdar ji ne bova tega pozabila, skrbela bova zanjo do njene smrti!« Ko je prišel nato pes v sobo, sta ga mož in žena sprejela z udarcji in očitki, češ da ni prav nič pomagal najti prstan. Mačka pa je tedaj že ležala pri toplem ognjišču in lizala mleko iz skodelice. Pes se je zelo ujezil nanjo, ker ga je osleparila za plačilo, kdo bi se pa tudi ne. In še dandanes se vselej, kadar jo kjer koli sreča, besnozakadi vanjo. Menda si nikoli ne bo ohladil jeze in obe živali si bosta mendala do konca sveta — kakor pes pa mačka.